

de set en set

LLUÍS MUNTADA

Grans invents.
El viatge

De fet, en rigor, qualsevol trajecte pot ser considerat un viatge, sobretot si entenem el viatge en el seu sentit més ample: el d'itinerari vital. Sense caure en l'idealisme més rotund, que conclou que la realitat es redueix només a estats mentals, cal acceptar que els viatges sempre són relatius, i sempre depenen del nostre punt de partida, no tan sols físic sinó primordialment mental. Hi ha gent que a través de la lectura ha viatjat a moltes parts del món. I hi ha gent que ha apostat tota l'essència del viatge en la mera translació física, encara que viatjar significués recloure's en la bombolla de tots aquests no-llocs que són els complexos turístics, els espectacles de massa, els menjadors industrials, les estacions de metro o els

“ Diu el poeta Joan Teixidor que la millor part del viatge radica a enyorar-nos de casa

duty free. Passen els anys i es multiplica la força dels viatges subtils. Mentre sobrevolava Rússia vaig notar que, a causa d'un sentiment de llunyania, el fil invisible que em lligava a casa acabava de trencar-se. Amb prou feines recordo res dels majestuosos ràfecs de la Ciutat prohibida de Pequín, però en canvi resulta vivíssima i decisiva una excursió d'infantesa en ple capvespre d'estiu amb la meua cosina Esperança. Alçar la vista i dir: tot allò que no s'assemblava a un viatge era un viatge, un viatge sense agències d'ídem, sense ports, sense taxes de duana, sense bitllets i sense hotels. Diu el poeta Joan Teixidor que la millor part del viatge radica a enyorar-nos de casa. Des que vaig conèixer aquesta consideració lluminosa sé perquè em fa tanta mandra viatjar. Perquè viatjar sempre invoca el retorn, remarca els perfils, intensifica el volum de les pors més familiars. Deu ser herència d'una llei antiga. Els nostres ancestres sempre van partir amb la temença de no tornar mai més.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Llambilles

● Sembla que cada vegada que al nostre alcalde li pregunten pel tema de la variant li ve al cap el nom de Cristina Pujol. Al principi deia que havia plegat perquè a causa de la meua maternitat segurament no podria aguantar l'allau de feina. Si fos així, no sé com s'ho fan totes les mares que treballen, o és que pensa que una dona no és prou capaç de fer dues coses alhora? Ara, però, sembla que el discurs ha canviat, i diu que el trencament va ser perquè hi ha propietats familiars afectades. Voldria explicar que no hi tinc res a veure, amb aquestes propietats, i que si fos així, hauria fet les al·legacions en el moment oportú, no com ell, que deu ser l'únic afectat del poble que li expropien uns terrenys i no n'ha fet cap. Que potser li donen més que als altres afectats? Per què tant d'afany per fer una variant sense possibilitat de desdoblament, que costarà més de 20 milions d'euros i que, com diu ell mateix, tardarà uns 4 anys a ser una realitat? Diu que mira per Llambilles i pel territori, cosa que no s'entén ja que el tindrà aixafat per una banda i per l'altra. Al futur pacte nacional per a les infraestructures, el senyor conseller Joaquim Nadal ja ens diu que entre el 2015 i el 2020 hi ha previst el desdoblament de la carretera de Llagostera a Girona. O és que no se n'ha asabentat? Ostres, em pensava que treballant on treballa ja ho sabia. Es queixa de l'oposició dient que no proposa alternatives. I les que se li han presentat des de les associacions? On són? Les ha fet arribar on tocava? Hi ha donat suport?

Fa, com ell mateix diu, 30 anys que és a l'Ajunta-

Reflexions d'un festival d'estiu

● El 8 d'agost es va celebrar a Empúries, a l'Escala, un recital de la cantant palestina Rim Banna. Va ser una actuació interessant, emotiva i reivindicativa, en el marc d'un festival, Portablau, que s'està fent un lloc en la programació de l'estiu per l'encert de les seves propostes. Hi varen assistir els consellers Geli i Castells, alcaldes com ara els de l'Escala, Palafrugell i Cerdanyola, i jo mateix, president d'un grup parlamentari. Faig esment d'aquesta dada perquè Rim Banna va introduir en el recital una justa i contundent crítica a l'ocupació dels territoris palestins per part d'Israel i del brutal atac contra Gaza i va expressar la seva solidaritat amb les víctimes palestines, en especial els nens i nenes. Aquest fet, expressió d'una realitat mediterrània que el festival ha fet molt bé de recollir, m'ha suscitat una reflexió: les crítiques de la cantant no foren més suaus que les expressades fa uns mesos en la manifestació de Barcelona contra l'atac d'Israel a Gaza. Llavors, des de l'ambaixador d'Israel fins a determinats mitjans de comunicació i partits com ara CiU i el PP varen criticar durament la presència del conseller Saura en la manifestació. Algun mitjà que anys abans havia informat amb normalitat de la presència del llavors conseller en cap, Artur Mas, en la manifestació de Barcelona contra els EUA per l'atac a l'Iraq va linxar Joan Saura per haver posat en perill les relacions internacionals. Entre la intransigència dels atacs a la coherència de Saura i la normalitat de la nit empordanesa amb la bandera palestina onejant tranquil·lament sota la lluna d'agost em quedo amb la segona opció. La pregunta és: per què aquells atacs a Saura? La resposta, amics, la trobareu en els resultats de les darreres eleccions al Parlament, en les quals la pujada d'ICV va fer possible repetir el govern d'esquerres. / JAUME BOSCH. Diputat d'ICV al Parlament de Catalunya.

ment, mitja vida dedicada a un poble que s'ha fet seu, o més ben dit, que és seu. Pensar que el poble no està dividit és no escoltar la gent, o potser és que només parla amb els altres regidors, que per cert potser sí que ja els va bé de fer la variant i treure el trànsit que tenen davant de casa.

Donar pas a les noves generacions és saber escoltar la gent, estar obert a noves idees i no fer el que s'està fent. És defensar el poble com ho han fet els pobles veïns, als quals els ha anat de primera que el nostre alcalde acotés el cap i assumís un problema comarcal, no municipal. Quan vaig assumir el compromís de 4 anys era per treballar en equip i escoltar el poble,

que quedi clar. Llambillencs, això és el que tenim des de fa 13 anys. Estem contents? Potser sí, però vivim enganyats. / CRISTINA PUJOL. Llambilles (Gironès).

Impost de patrimoni

● Després que molts ciutadans s'hagin queixat de l'injust impost de patrimoni, ara resulta que la Generalitat vol arreglar aquest assumpte, però els demano que es fixin en un detall: vol fer-ho amb totes les comunitats autònomes. És que des de la Generalitat no saben que més de mitja Espanya ja té el tema resolt amb un impost baixíssim? És que la Generalitat no és prou madura per decidir-ho ella mateixa? Necessita

l'acord dels altres? Com es pot concebre que el nostre govern no tingui un criteri propi? Necessita que les altres comunitats li expliquin com ho fan? Així doncs, per què el tenim aquest govern? I a més diuen que en aquesta legislatura no es podrà fer, serà a la pròxima. Estan tan segurs que encara governaran? / ANTONI CASANOVA PUIG. Corçà (Baix Empordà).

Que no torni a passar

● Em dic Blanca Alcalde Peña, visc al camí Església de Palol d'Onyar i sóc vídua des de fa una mica més d'un mes. El meu marit, Francesc Gubau, va morir víctima d'un infart al nostre domicili de Palol d'Onyar. Quan es va produir el fet, vàrem avisar urgentment l'ambulància (servei 061), que va tardar més de 45 minuts a arribar a Palol (a escassos 6 km de Girona), de tal manera que quan varen ser allà ja no hi havia res a fer. Els dies següents a la seva mort, amb el dolor i el remenament que comporta, amb prou feines m'he adonat de res, però ara que vaig tornant a la realitat (dura realitat, us ho ben asseguro!) penso que no és admissible el temps d'arribada dels serveis sanitaris en un cas de tanta urgència.

No vull pensar què hauria passat si l'ajuda hagués arribat abans. No vull pensar que el meu marit és mort per la incompetència o la desídia de qui va fer malament una feina tan important. No vull pensar-ho, però a vegades em resulta inevitable i per això he decidit escriure aquestes ratlles. Per fer públic el que jo considero un greu error d'un servei que no se'l pot permetre. Només amb l'esperança que potser així no es repetirà. Moltes gràcies. / BLANCA ALCALDE. Palol d'Onyar (Gironès).

en sisif | JORDI SOLER

